

# Velkonočný Baránok, po ktorom túžim

**sv. Katarína Sienská**

**3. apríla 2021**   ✝ Cirkev

---

V mene Ježiša Krista ukrižovaného a sladkej Márie.

Vám, najmilší a najdrahší otec a syn v Kristu Ježišovi, ja Katarína, služobnica a otrokyňa sluhov Božích, píšem v drahocennej krvi jeho a pripomínam si slová nášho Spasiteľa, ktoré povedal svojim učeníkom: „*Žiadostivo žiadal som si jesť tohto veľkonočného Baránka s vami, skôr ako by som trpel.*“ Tak aj ja vám vravím, brat Hieronym, môj najdrahší otec a syn. A keby ste sa mňa pýtali, akého veľkonočného Baránka žiadam si s vami sláviť, odpovedala by som vám: Niet iného veľkonočného Baránka ako nepoškvrneného Baránka, toho totiž, ktorého zo seba urobil milým učeníkom.

Ó sladký Baránok, upečený na ohni božskej lásky a na ražni najsvätejšieho kríža! O pokrm najlahodnejší, oplývajúci radosťou, veselím a potešením! V tebe veru nič nechýba; lebo duši, ktorá ti naozaj slúži, si stôl, pokrm aj prisluhovač. Veď vidíme, že Otec je stôl a lôžko, na ktorom si môže duša odpočinúť; a vidíme Slovo jeho jednorodeného Syna, ktorý sa ti dal za pokrm s takou veľmi horúcou láskou. Kto ti ho priniesol? Prisluhovač Duch svätý. A pre nesmiernu lásku, ktorou nás miluje, nie je spokojný, že iní nám prisluhujú, ale sám chce byť prisluhovačom.

Teda pri tomto stole duša túži spolu s vami sláviť veľkonočného Baránka, skôr ako by zomrela; lebo keď život pominie, už ho nebudeme môcť sláviť. A vedzte, syn môj, že sluší sa, aby sme k tomu stolu išli zoblečení a oblečení. Zoblečení, hovorím, z každej sebalásky a záľuby vo svete, z nedbanlivosti, zo smútku a zmätku mysle, lebo nezriadený smútok vysúša dušu; a musíme sa obliecť v jeho najvrúcnejšiu lásku. Ale tú nemôžeme mať, ak duša neotvorí oko sebaznania, aby videla, že nie je, a ako robievame to, čo nie je, a že na sebe nepoznáme nekonečnú Božiu dobrotu. Lebo keď duša hľadá na svojho Tvorcu a na takú nekonečnú dobrotu, akú v ňom nachádza, musí ho milovať; a láska razom ju odieva pravými a skutočnými cnosťami, a radšej by zomrela, akoby robila niečo na odpor tomu, koho miluje; ale ustavične bedlivo sa usiluje robiť, v čom on má zaľúbenie. Preto miluje, čo on miluje, a nenávidí, čo on nenávidí, lebo láskou splynula s ním v jedno.

To hľa, ona láska, ktorá nás zbavuje každej nedbanlivosti, nevedomosti a smútku. Lebo pamäť sa prebúdzá, aby si odpočinula s Otcom, keď človek pamätá na Božie dobrodenia; rozum zasa so Synom, aby s múdrosťou, svetlom a poznaním poznával a miloval Božiu vôľu. A razom povznáša svoju lásku a túžbu, a stáva sa milovníkom zvrchovanej a večnej Pravdy, takže môže a chce milovať a žiadať si iba Krista ukrižovaného. A nič ho neteší, ak len znášať jeho potupy a trýzne; a tak ho to teší a tak sa mu to páči, že má nedôveru ku všetkému ostatnému. Za slávu považuje pre Krista trpieť krivdy a prenasledovania sveta a diabla.

Roznecujte teda, roznecujte oheň svätej túžby a hľadievajte na Baránka, ktorý vykrvácal na dreve najsvätejšieho kríža; lebo inakšie nebudeme môcť jesť z tohto sladkého a ctihodného stola. Usilujte sa, aby v celej vašej duši bol zasadený a vztýčený strom najsvätejšieho kríža; lebo z toho stromu natrháte ovocie

pravej poslušnosti, trpezlivosti a hlbkej pokory, a vo vás odumrie všetka záľuba v sebe a sebaláska, a dostanete hlad, aby ste pojedali a ochutnávali duše, keď uvidíte, že z hladu po našom spasení a po Otcovej cti ponížil a dal sa potupnej smrti na kríži ako šialený, omámený a do nás zamilovaný. To hľa, veľkonočný Baránok, ktorého si žiadam s vami sláviť...

*Článok vyšiel pôvodne v časopise Smer 4/1941, redakčne krátené.*

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/velkonocny-baranok-po-ktorom-tuzim/>